

בגין, יחוס השואה, מקבל תחתיב אמריקאי * אש"ף ורוצחי ילדים * הפקולטה ללימודי שמאלנות של קפה.. טעמון"

המארימאו אכלו, כפי שפורסם, את גופות אויביי-הם, והכריזים התדיונו איתם. האירים יורים ללא אבחנה ובריטניה איננה אמרת: כיוון שאתם רוצחים עם נרון איתכם. ממשלת ישראל מנהלת מו"מ עם דרום-אפריקה ונציגיה יושבים ליד שולחן אחד עם נציגי, הדור ההוא בנרמניה. דרך אגב, ההגנה דרשה כוונתו לשמור על טוהר הנשק ולא לפגוע בנשים וילדים. אצ"ל לא היה שותף לתפיסה זו. בתקופת המאורעות השליכו אנשי, ארגון ב" (אצ"ל) פצצות בשוקים ערביים וירו באוטובוסים ערבים, כלי לבדוק תחילה אם יש שם נשים וילדים." (דבר)

והיה כי ילחצו עלינו...

פרשנים מכל גוני הקשת הפוליטית החלו בשבוע שעבר לנתח את ממדיו, אופיו, השפעתו ותוצאתו האפשריות של לחץ אמריקני על ישראל. אם זו לא תעשה צעדים משמעותיים בדרך לזוועי דת ז'נבה ולתחיתת חוזה שלום באזור. יוחנן להב אופטימי. יהיה בסדר, הוא צופה. "לא הכל אבוד עדיין. אם תדע ישראל לכלכל את מעשיה, ספק אם יוכלו לכ" פות עלינו שלום בנוסף ערב, חרף הכרזתו של סאדאת כי "כל הקלפים בידי ארה"ב". ה" הפברה הישראלית אינה הייבט לדלות את תקדים מינכן מנכבי ההיסטוריה של שנות השלושים כדי להוכיח מה עולה כגורלה של מדינה קטנה, המקבלת את תכתיבי אלה הרוצים כ"שלום בכל מחיר". זכר הבנייה האמריקנית בווייטנאם, שהביאה תוך חודשים אחרים להתמוטטות בעלת-הברית של ארה"ב, טרי עדיין בושינגטון. "ישראל, בהנהגתו של בגין, חוקה ומסוגלת לעמוד בלחצים, בניגוד למצבה בהנהגת ממש" לת המערך. קשה לראות דיוקא את מנחם בגין, יתום השואה, מקבל תכתיב אמריקני שיסכן את המדינה היהודית כשואה חדישה.

להב

הוא, אלוהים, על בגין שמור"

"למרכה הצער, השכוע ש" הוליד את ההצהרה האמריקנית המרכיזית, הביא לנו גם את הכשורה המחורשת על חוליו של ראש-הממשלה. כחרדה ניתן להזכר בתקדים מימי מלחמת העולם השנייה: יוון הרפה כגבורה, על אף שפכלה מלרבנות כבדים, את מכונת המלחמה של היטלר, עד שקרם ומת ראש-הממשלה, גורג' מאטבסאם. "אחריות כבדה מוטלת בימים אלה על רופאיו של בגין, ד"ר שלמה לניאדו וד"ר אליהו לוריא. אנחנו מצדינו יכולים רק לתמוך בהם בתפילה: אלוהים, על בגין שמור!" (ידיעות אחרונות)

הפרשן הכלכלי אברהם טל החל סוקר את ההשפעות המשקיות שיהיו ללחצים אמריקאיים. ברשימה אחת הוא מפציר בממשלה שלא, "לשחק בהרום" ולהגדיר את יעדיה למצב-חרום בביור. ברשימה אחרת הוא מוצא סתירות בין מדיניות האוצר למדיניות החוץ.

"גם אם יוצאים מן ההנחה שיש בידי הממשלה תוכנית פעולה למצב חירום כלכלי, אם חלילה יתרחש, אין זה משחרר אותה מן הצורך לפעול במהירות וכשיטתיות לשיפור נתוני היסוד הקריטיים, שיקבעו את כושר עמידתנו במצב כזה למרחק ארוך. קיצוץ ממשתי בהוצאות הממשלה; חיפול מכת האבטלה הסמויה; ניצול מלא יותר של כושר היצור הבלתי מנוצל של אמצעי יצור קיימים. ככל שלוש התחומים האלה, לא זו בלבד שלא חלה התקדמות בהנהגת הממשלה הנוכחית, אלא שאין לפי שעה סימן כי התקדמות כזאת עומדת בפתח.

"כל אחד רשאי להעריך את מדיניותה של ממשלת הליכוד בענייני חוץ בהתאם להשקפתו, אך צריך להיות מוסכם כי מדיניות הלוקחת בחשבון עימות עם ממשלת ארה"ב חייבת להיות מלווה על-ידי מדיניות כלכלית הנגזרת מאפשרות זו ותומכת בה. העימות קם והיה, אך המדיניות הכלכלית המשלימה עוד לא באה לעולם." (הארץ)

אז מה אם נשב

עם אש"ף?

"לשבת עם אש"ף זה לא סוף העולם," קובע אהרון גבע. הסימאום בגנות ישיבה לשולחן הדייונים עם האירגון הפכו מכבד למוסכמות שאינן טעונות הוכחה. וגבע מפרש, בין השאר, את הטיעון ה"מוסרי" של המתנגדים למשאומתן עם אש"ף.

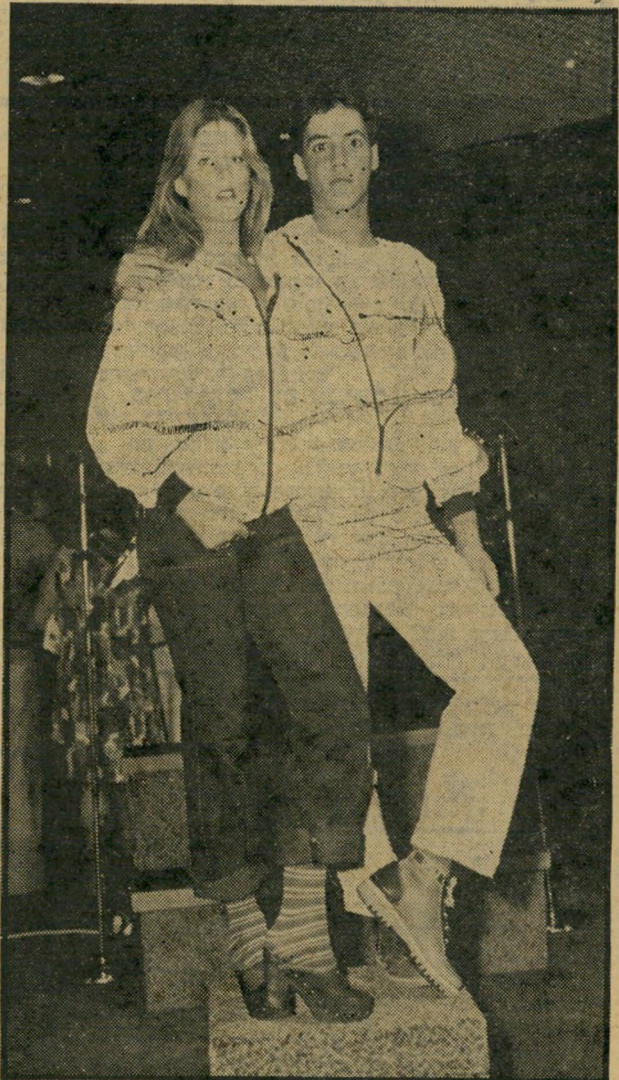
"יש המזענים כי אין לשבת ליד שולחן אחד עם רוצחי ילדים. זה נימוק תמוה מאד, הנגזר את הניסיון ההיסטורי. לאורך כל ההיסטוריה של הזמן החדש ביצעו תנועות מחתרת פעולות טרור ששנעו גם בנשים וילדים ואף על פי כן, לא פעם ולא פעמיים ישבו איתן ליד שולחן הדייונים.

ברשאי הוא מנהלה ומנצחה, רצו לחגוג את תחילת עונת הקונצרטים במסיבת-קוקטייל. שעמדה לעלות כחמשת אלפים ל"י. ברשאי הטיל וטו והורה לחגוג בהרמת כוסית בלבד.

מסיבת סיום שנת פע"י לות אמנותית שערך ברמת-גן הצייר יגאל נמיר, אליה ואספנים כמה עשרות ימים חברים ומספנים בלבד. הפכה תוך דקות ל"האפנינג". כל אורח הביא עימו עוד כמה זוגות, ותוך דקות ספורות התקהלו מאות אנשים בתוך הדירה הצפופה. שלא לדבר על פקקי התנועה שנוצרו ברחוב. ה"

בגין: "הנהג לוקח אותי ל- תחנה המרכזית, ומשם אני נוסעת באוטובוס לתל-אביב. כך אני רגילה."

באותה הזדמנות תלו- גנה עליזה בגין נגד העיתון נאית מיררה נור, באוני תהילה ספר עורכת המור בסיונון חיים בצהרון מעריב. סיפרה רעיית ראש-הממשלה: "מירה נוף באה אל הבית הפתוח, שאנחנו מקיימים ביר- שלים, כאשר של ח"כ עקיבא נור, וכולנו התייחסנו אליה בהתאם. היא ישיבה ושוחחה אתי, מבלי שאחשוד כלל שהיא מראינת אותי. למחרת פורסמו

חלי בינר

מלכת המים 1977, הלומדת בבית-ספר תיכון, הפכה אחרי בחירתה דוגמנית מבוקשת, ה" מעה השבוע בתצוגת-אופנה של נעלי גלי. היא דרשה וקיבלה כבר בהופעתה הראשונה שכר של דוגמנית ותיקה, התקבלה על-ידי הקהל במחויאות-כפיים סוערות. לידה, בתמונה, הדוגמן פז שיא.

מסיבה, שהיתה משולבת בתע- רוכת ציוריי-עירום, שכיסתה את כל קירות הדירה, בסימן של "חטיפות". כל המקדים, זכה. עורר-הדין חיים קאזים הקי דים את כולם במירוץ אחר שני ציורים של יופי בוורוד. משראה כי לוטשים עיניים על הציורים שרכש, זעק, "סכנה!" הסיר את הציורים והחביא אותם מאחרי הכורסה. אצג החוג, רביפקד אלקנה אפ" ר"ת, בחר ביופי עירום בכחול ותודות לעובדה שהוא גבה קומה, הושיט ידי כדורסלן ו"חטף" אותם מעל לראשי היריבים. התקהלות היתה סביב ציור של אנסוטיקה בשחור, אך ח"כ הילל זיידל ניצל את חסינותו. הדביק בעצמו פתק אדום ("נמכר"), וצעק "זה שלי!"

כל דברי בעיתון. יותר לא אתו ראינות למעריב!" מאז נבחר מנהל בגין כראש-הממשלה. הל שינוי ב- התנהגותה של רעייתו כלפי העיתונאים. נעלמה חביבותה ובמקומה באה ציניות וקירורות. לעיתונאי-מכר שפגש אותה בפרוודור איכילוב אמרה: "אני עכשיו כמו גרסה גארבו." לעיתונאית אחרת, שפנתה אליה כ"גב' עליזה", הועימה פניה ואמרה: "אני לא גברת עליזה, אני גברת בגין."

המנצח רודולף ברי- שא"י עלה לאחרונה לכותרות. כאשר ח"כ ד"ש שמואל נולדינו הגיש שאילתא ל- כנסת על רכישת דירה עבור המנצח בסכום של מיליון ל"י. חברי התזמורת הקאמרית, ש-

כל מה שרצית לדעת על השמאלנים

אליבא דאורי פורת, שמו של השמאלני המצוי הוא, "שלום בן-שלום". על מישקל זה ניתן היה לכנות את הימני המצוי "מילחמה בן-מילחמה", אלא ש- פורת בורר לתאר את קווי- דמותו של השמאלן-המקצוען, מקשטת-המסיבות, אורחם של "היפים והיפות מהצמרת."

"ל"אופנת צ'ה גווארה היא סימן ההיכר של השמאלן המר ציון, ובשכילו השיער המגודל והגיינס המרופט הוא סמל המרד נגד החליפה הממוסדת והעניבה הבנאלית.

"כפאקולטה ללימודי השמאלנות של קפה טעמון (פאקולטה אשר שלום בן-שלום הוא אחד מבוגריה המצטיינים), ניתן להכיר את כל תורות המהפכה לסוגיהן. כל שולחן שם הוא שמאל אחר. ישנם מרכסיסטים ו/או סטליניסטים; והאירוי-קומוניסטים, שם, שהם עכשיו האופנה האחרונה, ביום בגלוי לכל חסידיו הדיקטטורה של הפרולטריון.

"אין לך ביטוי שהוא לועג לו ובז לו יותר מאשר, זקיפות קומה'. זקיפות קומה כזאת לדעתו אינה אלא פטריוטיזם לאומני המאפיין אותו סוג של חמורים, אשר כבר מזמן חלף מן העולם. "כאשר האויב הוא לא הערבים אלא בעלי- ההון, שוכח שלום בן-שלום את כל דיבוריו היפים על אהבה ואחווה, ומצטיינס רגיש, ליברל ויפה נפש, הוא הופך פתאום למחרחר-מדינים, שואף נקם ושש לוקר. או אז הוא גם שוכח את הביקורת הארסית והשנונה שלו על, זקיפות הקומה' ועל ה"איש המתקרא ראש-הממשלה", המשתחוה לדגל הלאום. כאשר הדגל הוא אדום, מודקף שלום בן-שלום מלוא קומתו המעמדית, ובפטריוטיזם ספוג עין והקרבה הוא מדקלם מתוך קריאת הקרב של השמאל הסוציאליסטי.

"ליכבל" לרגעים הוא כלי-כך שיכנע, ובסוף קילקל הכל. עכשיו אפשר לומר על השמאל כל מה שהשמאל אומר על אורי צבי גרינברג." (ידיעות אחרונות)

פסוקי השבוע

- נשיא ארצות-הברית, ג'ימי קאר- טר: "אעדיף להתאבד מאשר לפגוע בישראל."
- שר-האוצר, שמחה ארליך: "אינני רואה כרגע שעת-חירום לישראל באופק."
- הנ"ל: "אין כוח בעולם שיוכל לפגוע בנו בצורה רצינית."
- שמואל כ"י, יועץ ראש-הממשלה לענייני הסברה: "מחלתו של ראש-הממשלה אינה מוסיפה בריאות לעם."
- ח"כ הליכוד משה ניסים בתגובה על הצעה שיכחן כשר-התחבורה בממשלה: "קבלת תיק כמכשיר להיכנס לממשלה, כשאין לך רצון ויכולת להתמודד עם בעיות אלה, היא מעילה באמון הציבור."
- עורך "מעריב", שדום רוזנפלד: "ענייני המדינה נמצאים בימים אלה בטיפול נמרץ."
- ח"כ שדי, לובה אזיאב: "אני כבר רואה לנגד עיני את האיש שיפיע בטלוויזיה ויגיד לעם: 'אוי, רצינו הכל אבל הפריץ איננו נותן!'"
- הסופר הרומי הגדול אנריי פוינא- כסקי: "ישראל היא אחד המרכיבים המעניינים ביותר בשעה זו, שבה נחרץ גורל העולם."